

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔

*****

ตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์ ได้มีมติเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๔ ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์ สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ และนายอำเภอเมืองกระบี่ ได้ลงนามเห็นชอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ตามหนังสืออำเภอเมืองกระบี่ ที่ กบ๐๐๒๓.๗/๓๑๐ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงขอประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๔

(นายประดิษฐ์ จันทร์ทอง)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์

ข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสงค์

เรื่อง
การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสงค์
อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๔

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังข์ว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังข์

เหตุผล

เพื่อเป็นการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์
เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์ว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์ และนายอำเภอเมืองกระบี่ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์ เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสังค์

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสงค์ดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ หรือสัตว์อื่นๆ โดยเด็ดขาด

๑.๑) ที่หรือทางสาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองประสงค์ เช่น บริเวณถนนสาธารณะทุกสาย บริเวณแม่น้ำทุกสาย สนามกีฬา สนามเด็กเล่น ศาลาประจำหมู่บ้าน ฯลฯ

๑.๒) บริเวณสถานปฏิบัติศาสนกิจ

๑.๓) บริเวณสถานที่ราชการทุกแห่ง

๑.๔) บริเวณตลาดทุกประเภท

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนด

๒.๑) พื้นที่ของเอกชนที่อยู่ในเขตชุมชนห้ามเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

๒.๑.๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ หรือสัตว์อื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน เกินจำนวน ๒ ตัว

๒.๑.๒) ไก่ เป็ด ห่าน นก กระจ่าง หรือสัตว์อื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน เกินจำนวน ๑๐ ตัว

๒.๑.๓) สุนัข แมว หรือสัตว์อื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน เกินจำนวน ๓ ตัว

๒.๒) พื้นที่ของเอกชนที่ไม่อยู่ในเขตชุมชนแต่มีบ้านเรือนใกล้เคียงกันห้ามเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

๒.๒.๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข แมว หรือสัตว์อื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน เกินจำนวน ๕ ตัว

๒.๒.๒) ไก่ เป็ด ห่าน นก กระจ่าง หรือสัตว์อื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน เกินจำนวน ๒๐ ตัว

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ซึ่งเจ้าของสัตว์มีความประสงค์ดำเนินกิจการเลี้ยงสัตว์ในลักษณะของฟาร์มหรือเลี้ยงเป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและสถานประกอบการจะต้องอยู่ห่างจากสถานที่ราชการ ชุมชน หรือบ้านเรือนที่อยู่ใกล้เคียงกัน ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ เมตร และมีมาตรการป้องกันเหตุรำคาญที่จะเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการดังกล่าว

สำหรับการเลี้ยงสุกร ไก่ เป็ด หรือสัตว์อื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน ในลักษณะของฟาร์มหรือเลี้ยงเป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและสถานประกอบการจะต้องอยู่ห่างจากสถานที่ราชการ ชุมชน หรือบ้านเรือนที่อยู่ใกล้เคียงกัน ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร และมีมาตรการป้องกันเหตุรำคาญที่จะเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการดังกล่าว

(๔) นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยหรือการเลี้ยงสัตว์ในลักษณะของฟาร์มหรือเลี้ยงจำนวนมาก เป็นกิจการแล้ว เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองจะต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันเหตุรำคาญและผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้

๔.๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีการระบายอากาศที่เพียงพอ และมีระบบการระบายน้ำและ กำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

๔.๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดการสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ ไม่ถ่ายเทหรือทิ้ง สิ่งปฏิกูลลงในแหล่งน้ำสาธารณะ และห้ามปล่อยสะสมไว้จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

๔.๓) เมื่อมีกรณีสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองจะต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้โดยวิธีที่ไม่เป็นการก่อเหตุรำคาญให้กับผู้ที่อาศัย บริเวณใกล้เคียง และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนในแหล่งน้ำสาธารณะ

๔.๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

๔.๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนเอง ไม่ปล่อยให้สัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุมดูแล

๔.๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือ มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่จะต้องเคลื่อนย้ายสัตว์

๔.๗) ควบคุมดูแลสัตว์เลี้ยงของตนมิให้ก่อเหตุอันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น และไม่ก่อให้เกิด มลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๘) ในกรณีที่เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงไว้เป็นโรค อันอาจเป็นอันตราย ต่อสุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองแยกหรือกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้า พนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

๔.๙) ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งได้รับ การแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสัปดาห์ เมื่อพ้นกำหนด แล้ว ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล คลองประสงค์ แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกิน สมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลา ดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดู สัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายใน กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วน ตำบลคลองประสงค์ ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

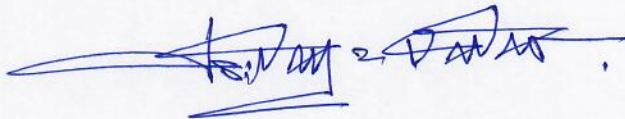
ในกรณีที่น่าปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหาร ส่วนตำบลคลองประสงค์ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ใน บทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๙ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลคลองประสงค์ รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มี อำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายประดิษฐ์ จันทร์ทอง)

นายกองการบริหารส่วนตำบลคลองประสงค์

เห็นชอบ

(นายชัยวุฒิ บัวทอง)

นายอำเภอเมืองกระบี่